

מח' 12 - אבולוציה

שאלה 1

1א סתם - אם \mathcal{P} הוא פונקציה מ- \mathcal{P} ל- \mathcal{P} אז \mathcal{P} הוא פונקציה.

הוכחה - נניח \mathcal{P} היא פונקציה מ- \mathcal{P} ל- \mathcal{P} .

הסיים הפונקציה - כאשר \mathcal{P} הוא פונקציה מ- \mathcal{P} ל- \mathcal{P} .

$\mathcal{P}(\mathcal{P}) = \mathcal{P}$. נניח \mathcal{P} היא פונקציה מ- \mathcal{P} ל- \mathcal{P} .

חלוקה וכן \mathcal{P} היא פונקציה מ- \mathcal{P} ל- \mathcal{P} יקיים $\mathcal{P}(\mathcal{P}) \leq \mathcal{P}(\mathcal{P})$.

וכן \mathcal{P} היא פונקציה מ- \mathcal{P} ל- \mathcal{P} .

3א הפונקציה - נניח \mathcal{P} היא פונקציה מ- \mathcal{P} ל- \mathcal{P} .

אם \mathcal{P} היא פונקציה מ- \mathcal{P} ל- \mathcal{P} אז $\mathcal{P}(\mathcal{P}) \leq \mathcal{P}(\mathcal{P})$.

ואם \mathcal{P} היא פונקציה מ- \mathcal{P} ל- \mathcal{P} אז $\mathcal{P}(\mathcal{P}) \leq \mathcal{P}(\mathcal{P})$.

\mathcal{P} היא פונקציה מ- \mathcal{P} ל- \mathcal{P} אז $\mathcal{P}(\mathcal{P}) \leq \mathcal{P}(\mathcal{P})$.

שימושים והוא פונקציה מ- \mathcal{P} ל- \mathcal{P} אז $\mathcal{P}(\mathcal{P}) \leq \mathcal{P}(\mathcal{P})$.

כלומר \mathcal{P} היא פונקציה מ- \mathcal{P} ל- \mathcal{P} אז $\mathcal{P}(\mathcal{P}) \leq \mathcal{P}(\mathcal{P})$.

נניח \mathcal{P} היא פונקציה מ- \mathcal{P} ל- \mathcal{P} אז $\mathcal{P}(\mathcal{P}) \leq \mathcal{P}(\mathcal{P})$.

הקשר \mathcal{P} - \mathcal{P} היא פונקציה מ- \mathcal{P} ל- \mathcal{P} אז $\mathcal{P}(\mathcal{P}) \leq \mathcal{P}(\mathcal{P})$.

אם \mathcal{P} היא פונקציה מ- \mathcal{P} ל- \mathcal{P} אז $\mathcal{P}(\mathcal{P}) \leq \mathcal{P}(\mathcal{P})$.

וכן \mathcal{P} היא פונקציה מ- \mathcal{P} ל- \mathcal{P} אז $\mathcal{P}(\mathcal{P}) \leq \mathcal{P}(\mathcal{P})$.

7 יהי \mathcal{P} פונקציה מ- \mathcal{P} ל- \mathcal{P} אז $\mathcal{P}(\mathcal{P}) \leq \mathcal{P}(\mathcal{P})$.

נניח \mathcal{P} היא פונקציה מ- \mathcal{P} ל- \mathcal{P} אז $\mathcal{P}(\mathcal{P}) \leq \mathcal{P}(\mathcal{P})$.

הפונקציה \mathcal{P} היא פונקציה מ- \mathcal{P} ל- \mathcal{P} אז $\mathcal{P}(\mathcal{P}) \leq \mathcal{P}(\mathcal{P})$.

$\mathcal{P}(\mathcal{P}) \leq \mathcal{P}(\mathcal{P})$ וכן \mathcal{P} היא פונקציה מ- \mathcal{P} ל- \mathcal{P} .

$$\mathcal{P}(\mathcal{P}) = \mathcal{P}(\mathcal{P}) + \mathcal{P}(\mathcal{P}) > \mathcal{P}(\mathcal{P}) + \mathcal{P}(\mathcal{P}) = \mathcal{P}(\mathcal{P})$$

כלומר \mathcal{P} היא פונקציה מ- \mathcal{P} ל- \mathcal{P} .

8 נניח \mathcal{P} היא פונקציה מ- \mathcal{P} ל- \mathcal{P} אז $\mathcal{P}(\mathcal{P}) \leq \mathcal{P}(\mathcal{P})$.

הפונקציה \mathcal{P} היא פונקציה מ- \mathcal{P} ל- \mathcal{P} אז $\mathcal{P}(\mathcal{P}) \leq \mathcal{P}(\mathcal{P})$.

הפונקציה \mathcal{P} היא פונקציה מ- \mathcal{P} ל- \mathcal{P} אז $\mathcal{P}(\mathcal{P}) \leq \mathcal{P}(\mathcal{P})$.

נניח \mathcal{P} היא פונקציה מ- \mathcal{P} ל- \mathcal{P} אז $\mathcal{P}(\mathcal{P}) \leq \mathcal{P}(\mathcal{P})$.

$(t_1, t_2), (u_1, u_2)$ קיים (u_1, u_2) וכן (u_1, u_2) הוא פונקציה מ- \mathcal{P} ל- \mathcal{P} .

המסלול - $p_{u_2, v}$ מטה בא-הקט - (t_1, t_2) שמינה
שימוש - ולכן אינו מצטרף עדיין סוף, כלומר קיים
מסלול אחר $p'_{u_2, v}$ שהוא מצטרף ומקיים $w(p'_{u_2, v}) < w(p_{u_2, v})$
נשתמש על המסלול $p'_{u_2, v}$ שמורכב מ- p_{s, u_2} ו- $p'_{u_2, v}$.
מקיים: $w(p'_{s, v}) = w(p_{s, u_2}) + w(p'_{u_2, v}) < w(p_{s, u_2}) + w(p_{u_2, v}) = w(p_{s, v})$

לכאורה: $w(p'_{s, v}) < w(p_{s, v})$, אבל גם הקט - (t_1, t_2)
אינה שימוש - והיא נמצאת במסלול $p'_{s, v}$, ולכן מסלול
זה הוא לא מצטרף עדיין סוף, וזה סותר לכך ש- $p_{s, v}$
כמעט מצטרף (יש עוד מסלול אחר שקטן ממנו),
אכן למסלול כמעט מצטרף $p_{s, v}$ בלתי לא שימוש - אחר כך.
(3) נניח $(u_1, u_2) = s$ הבלתי הוא שימוש - היחידה במסלול $p_{s, v}$
אך לא שאר הבלתי במסלול שימוש -

נשתמש על המסלולים המקיים p_{s, u_1} ו- $p_{u_2, v}$
הם מובנים מבלתי שימוש - אחר כך ולכן עדיין סוף
הם מסלולים מצטרפים.

(4) אלגוריתם למציאת מסלול כמעט מצטרף מקוצר מקור S
אקווקוז יחד: \pm

- נניח אלגוריתם דיקסטר למציאת מסלולים מינימליים
מ- S , נשמור את הקטגוריות אחר השימוש -

- נבדוק את הצמחה בזמן
- נניח את האלגוריתם של דיקסטר עם נוסף למציאת

מסלולים מינימליים מ- \pm , נשמור את הקטגוריות מינימליים
- נבדוק את הצמחה בזמן חזרה.

- נדקוק על בלתי בזמן הזמן ו אחר הבלתי הנכונה היא

~~האלגוריתם למציאת מסלול כמעט מצטרף מקוצר מקור~~

לא שימוש - נסמך $(u, v) = s$. נדון הבא
 $d(u, v) + w(s, u) + d(s, v)$ זה המרחק המינימלי מ- s עד v .

אם v - (שמור את המסלול - מטה מסלול מינימלי $p_{s, u}$

ומסלול מינימלי $d(v, u)$ ובלתי הוא שימוש -

- בסוף היציאה נקרא את המסלול המינימלי מ- s עד v לא

שימוש - אחר כך

המלצות על זיקסורה הן פחות זמן, הן על
הוא - $\Theta(|E| \cdot \log |V|)$

היבט ג' נחלק לשתי חלקים: $\Theta(|E|)$ ו- $\Theta(|E| \cdot \log |V|)$.
 החלק הראשון $\Theta(|E|)$ נובע מהעובדה שיש $|E|$ קטעים.
 החלק השני $\Theta(|E| \cdot \log |V|)$ נובע מהעובדה שיש $|V|$ קטעים.

(מקום זה כוונתו משהו דל זה לא המקום קטן $G = (V, E)$
 של משהו זה לא משהו $C(v) \geq 0$ כלומר משהו זה

G זר' התקבלה - G אחרי הפסח - כלום ש' ממ', כלום ש' G
 G קשר. (כך אלוהים שמקן כל T כן מתקבל ממנו
 כל פנים אלוהי T חלוש G' :

היותו! נמצא א- כנגד הקשר של ד' לאור שהסדן א-
הקשר *ש. נרשם א- הקשר דל- המעקב הניחתי שמחקה
דין כנגד הקשר דל- וכן ד' יהפוך אך אל פורש הניחתי.
הפלאותם!

1. (ש, ט, כ) הצלע אורג (שמים) מתוך D
2. נסמן D כ- D' לאחר הסרת הצלע ש
3. נהל אלגוריתם BFS מקווקוד החל מ- D' עד /- ש, ע"מ לקבל את ריבוי הקשרים של ש.
4. נלדנו על אה מהצלע ד- G' שמקושרות לקווקודים של ריבוי הקשרים - אה הצלע הנוכחית (נסר) לקווקוד שאין בו ריבוי הקשרים ופיא בעל המעקף המינימלי - נסמנה ש
5. נוסף אה הצלע ש ל- D' ובעק D' יהיה על פיה מינימלי.

החלטה - 10/10/10

1. נסמן S את קבוצת הקשרים שזה $'D$,
לאחר הסרת הכל (S, V) .
2. אצל קבוצת הקשרים S קיין $n-V$, מכיון שאם 2 הקבוצות
היו באותו שווה היינו מקבלים לאחר הסרת הכל $*S$ זה.
קשר n - משמאל היה מכלל זה D , ובו סתירה להיותו S .
3. הקבוצה S ו- $(S-V)$ אינן יתקו - ולכן זהו משפט 4.17

הקשר המינימלי - בין 2 בקבוצה האלו הייתה אביה
 חלק מהם על פורם מינימלי של Θ .
 4. נניח בשלילה שהיה \exists אינו על פורם מינימלי.
 אם Θ הצלחתי ש' היא חלק מהם על פורם מינימלי.
 אם יתכן רק ש' שפורם אל S אינו מינימלי או \exists
 שפורם אל $S-V$ אינו מינימלי. אך חלקים אלה
 מובאים בזה הפורם המינימלי הנמון ד - לאחרי (יתר אבהות)
 אולם בזה מינימלי - לאחרי הנה \exists אינו על פורם מינימלי -
 למה סברה אחרת. למען נסיק \neg האפשרות נמון והוא
 מוציא על פורם מינימלי.

חישוב נמון היציבה:

סייגה הנה $\hat{\Theta}$ BFS הוא $\Theta(|E| + |V|)$
 נמון היציבה של מחר על הקשר הוא $\Theta(|E|)$
 שאר העדול - נמון היציבה קבוע.
 כמו כן נמון שהחלף קשר ואלקטרוני $\Theta(|E|) = \Theta(|E| + |V|)$
 אם נמון היציבה הוא $\Theta(|E|)$ כנדרש.

שאלה 3

(צייג נוסח 3-CNF אליה האלגוריתם שהוצג (כא):

$$\varphi = \varphi_1 \wedge \varphi_2 \wedge \varphi_3 \wedge \varphi_4 \wedge \varphi_5 \wedge \varphi_6 \wedge \varphi_7$$

$$\begin{aligned}\varphi_1 &= (X_1 \vee X_2 \vee X_3) \\ \varphi_2 &= (X_1 \vee X_2 \vee X_4) \\ \varphi_3 &= (X_4 \vee X_2 \vee X_3) \\ \varphi_4 &= (X_5 \vee X_2 \vee X_3) \\ \varphi_5 &= (X_5 \vee X_4 \vee X_3) \\ \varphi_6 &= (\neg X_5 \vee X_4 \vee X_3) \\ \varphi_7 &= (\neg X_1 \vee \neg X_2 \vee X_3)\end{aligned}$$

ההשמה: $X_1 = F$ ו- $X_2, X_5 = T$ מספק

אל הנוסחה φ ואל הנוסחה ספיקה.
 (כא \neg האלגוריתם המוצג שהוצג (כא):

האלגוריתם יבחר השמה שממקסמלית את מס' הפסוקיות
 החזרות. מילא עזרו היה שונה X_1 האלגוריתם

יבחר בהשמה $X_1 = T$ ויטעה לו מספר 2
 הפסוקים $2, 4, 6, 8, 10$ פסוק אחד על עמוד אחד F .
 באותו אישך יבחר עמוד X_2 אל ההשמה T ויטע מספר
 $3, 5, 7, 9, 11$ אל פסוק אחד על עמוד אחד F .
 גם X_3 יבחר בהשמה T ע"פ אות ראשון.
 כלומר- ע"פ האלגוריתם דמי אל ההשמה $T = X_1 = X_2 = X_3$
 כלומר הפסוק 1 לא יסופק לעולם! דבר המוביל לפי
 ש- 1 לא יסופק ויניחם ש מסופק רק אם 1
 הפסוקים שבה מסופקו.
 אישם - ראשו שהאלגוריתם יפיק כלל השמה לא מספק עמוד
 הפסוק, אך ראשו שהפסוק אם סופק, וכן האלגוריתם (כלל).

שאלה 4

סעיף: א) אל ע"ד מושג כיני לחלוטין T קיימת סדרה שטחיות
 f כך שאם u ו- v הופמן של הסדרה הוא T .
 הוכחה: ע"ד הופמן הם ע"פ כיני לחלוטין של צומת u ו- v
 מה מספר אותו יחד כאשר מיקום הצומתם ע"ד כיני הוא
 גשיות של האיחוד שמיצגתו ע"ד כיני מסוים.
 יהי $T = (V, E)$ אל כיני לחלוטין, נסמן $u = |V|$ ו- $v = |E|$
 ע"ד אל שטחיות הצומת $f_i = \frac{1}{2^{d(i)}}$

נניח אם הטענה דאין צורך אל אותך העל.
 • ג"כ האין צורך: ואם $d = 0$, אז יש נחמה - זה נחמה
 השורש, ואם $d = 1$, אז הופמן של הסדרה יכול
 גם הוא אל עם ע"ד אחד וזה יהיה צורה T .
 • הנה האין צורך: אל אל כיני לחלוטין T או אותך מה של f ,
 אחד מה צומת הופמן של סדרה שטחיות $f_i = \frac{1}{2^{d(i)}}$ הוא T .
 • צד האין צורך: נניח שצדו ע"פ כיני לחלוטין צומת
 ו- d קיים אל הופמן לסדרה השטחיות שבה T .
 יהי $T = (V, E)$ אל כיני לחלוטין צומת ו- d הן שניים אחר
 צומת אחד ששני צומת המקסימלי, נסמן אותם v ו- u .
 T הוא אל כיני לחלוטין ו- v יש אם $[v]$.

שמן אולם ד-ט.

ניצור על חצו מאל ד, כאשר אל 2 אלים דמות $d+1$
נוסף אל השטחיות שכן לאק שכן, כמובן דאלגוריתם
הופמן בספר, נסמן אל חרז החצו ד-S.

כך שאל $v, u \in V$ דמות $d+1$ נוסף לאק הקדמון
המינימלי המשותף להם אל שזה ~~המינימלי~~ השטחיות שלהם -

$$\frac{1}{2^{d+1}} + \frac{1}{2^{d+1}} = \frac{2}{2^{d+1}} = \frac{1}{2^d}$$

אל האלים v, u נחתך מהרז S.

הבנתו למצב בו הסרנו אל דמות $d+1$ כאשר
סימנו אל המונה של סדרה השטחיות, שכן אל צמח
זו דגין מרקיים $\frac{1}{2^d} = \frac{1}{2^{d+1}}$ דפוס דגור $d=i$.

דומק חרז הנוכחי הוא d, ואלי הנח האינוקציה, קיים
אל הופמן אסדרה השטחיות חל... חל הדגה ל-S.

מחין S נאל לבנו חציה אל ד באמצעות קנייה הפוכה
לזו שבה קנינו אל S, כך שאל צומח דמות d (או לחלף מהם)
נחלק אל השטחיות בצורה שווה בין 2 הבנים שלהם,
ובכך ניצור על הופמן מקין.

הרי שאלה מהאפשרויות השונות הציגה ד,

ובכך מבטא על הופמן להב אל דמות $d+1$ $\frac{1}{2^d}$